

Rhodéský ridgeback Fantine Ann z Valdštejnských Lip nar. 12. 5. 2010, o. Copyright Reserved Nyathi, m. Ann z Valdštejnských lip, chov. M. Nováková. Úspěchy: Mistr Čech, Mistr ČKS, Coursing Winner 2013, absolutní vítěz závody Medlánecký sysel, vítěz skupiny VI. FCI na Gadově memoriálu.

pudy. Řekla bych, že při coursingu využívá lovecké pudy, které má, ale že by se dál rozvíjely, to si nemyslím. Týna, která má pro coursing přirozený talent, je před zvěří relativně dobře ovladatelná. Fanča, kterou coursing baví, ale nikdy v něm žádné velké výkony nepředvedla, měla období, kdy před ní neobstála ani veverka na stromě. Možná je to s coursingem obdobné jako s obranami, od psů, které obrany baví, taky nečekáme, že budou z lidi rvát rukávy na potkání. Pes by měl být ovladatelny v každém případě. Nelze se domnívat, že mu jeho lovecké pudy uspokojíme honěním igelitu.

Máte pro svého psa vytvořený nějaký tréninkový plán mimo závody?

Příznám se, že tak vážně to Týnino závodění zase neberu. Snažím se, aby měla dostatek pohybu, což znamená v zimě tak dvě hodiny denně, od března do října tři až čtyři hodiny denně venku. Má štěstí, že se několikrát v týdnu setkává se spoustou psích přátel, a tak je její pohyb venku docela intenzivní. Jako prémii má občasné procházky s vtipetem, který ji pěkně prohání perka. Myslím, že je po většinu roku v docela dobré kondici.

K vytrvalostním sportům patří i dobré rozviciení a rozechází psa. Jak psa rozvicijete před během a po běhu?

Na coursingu psi podávají vrcholový sportovní výkon, rozviciení by tomu mělo odpovídat. Ani světový rekordman Usain Bolt či jiní atleti nezaklekávají do bloků rovnou z gauče. Doprávám Týně před startem i po každém běhu rozviciení na krátké procházce. Důležité je to hlavně, když je chladno, svaly mohou být ztuhlé a mohlo by při prudké námaze dojít k poranění.

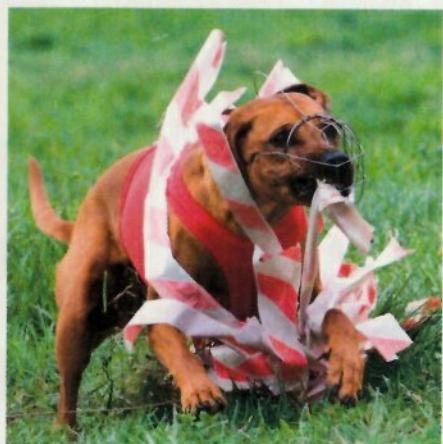
Máte pro Týnu upravenou krmnou dávkou? Přidáváte ke krmivu i doplnky podporující regeneraci kloubů?

Krmnou dávku Týně nijak cíleně neupravuju, přidávám jí ale Apto-flex, což je chondropro-

tективum, dostávají ho s Fančou obě, podporuje regeneraci šlach a kloubů.

Při závodech psi běží většinou v párech. Jak velké je riziko, že by se na konci při dosažení návady mohli poprat?

To samozřejmě hrozí, přece jen je to obdoba louv a boje o kořist. Majitelé psů své svěřence znají a vědí, kdo má sklony se o střapec případně i poprat, a musí být v cíli ve středu a včas zasáhnout.

Finální zákus do střapce je pro psa největší odměnou.

Na závodech je tak jako tak předepsaný košík, takže se v cíli kromě trochy toho hašteření většinou více nestane. Některí organizátoři tomu navíc umějí předejít tím, že na lanko navážou střapce dva, a oba lovci si přijdou na své.

Týna má na kontě mnoho úspěchů. Který coursingový závod byl pro vás vůbec nejdůležitější?

Týna má na coursingu asi talent. Říkám asi, protože coursing podléhá subjektivnímu hodnocení rozhodčích. Dá se tedy říct, že to Týnino běhání se rozhodčím většinou líbí. Mě asi nejvíce dojal její výkon na jednom z prvních závodů, přihlásila jsem ji trochu neuváženě na závody následující

po týdenní dovolené s naší psí partou, tam bývají dovolenkáři už od čtvrtka docela vyšlavení. A po té dovolené měla Týna den na regeneraci sil a frčela do Olešnice na závody. Když jsem dojela na místo, udělalo se mi mdlo, běhalo se na svahu pod lyžářským vlekem, trať měla 700 m a někteří závodníci omlévali se mnou. A ta moje srdcařka se do toho položila, nic neodfláklala a doběhla si pro krásné třetí místo. Tam se v mých očích zrodila hvězda. V další sezóně už jenom vyhávala.

Ridgeback je velmi silný pes, jak ho zvládáte udržet na startu?

Při závodu nesmí mít pes obojek ani postroj na sobě, je to pro jeho bezpečnost, ale až na start jde normálně na vodítku, respektive většinou smyká páničkem. To je chvíle, kdy si zasportují i psovodi, málokdo tu uplatní jinak třeba docela dobrou poslušnost. Mám štěstí, že Týna je spíš drobnější a s přibývajícími zkušenostmi už na startu moc nevyšíluje. Budí dojem, že se před startem koncentruje, není těžké ji udržet. Někdy se mi podaří ji jednou rukou držet a druhou držet foták a fotit. U větších plemen se někdy osvědčuje přizvednout psovi zadek, jelikož se odráží se zadními, ve kterých má více síly. Ale ve většině případů je start prostě chvíle, kdy si psovod se psem trochu zasoupeří. Psovodi většinou vyhávají, ale není to pravidlem.

Kdo byl pro vás největší konkurenční a jak se s ní Týna vypořádala?

Ridgebacků se na startu oficiálních závodů často mnoho nesejde. Každého nového závodníka toužebně očekávám, těším se na starty, kdy Týna poběží s někým, s kým ještě neběžela, a jak si budou na trati rozumět. S konkurenčním závodech se zatím vypořádáváme tak, že si ji zvu sama. Rozesílám informace o závodech po svých známých a zvu je, aby si psi pořádně zaběhali, přece jen čím větší konkurence, tím větší zábava a napětí.

Na co všechno by si nový zájemce o coursing s ridgebackem měl dát pozor?

Myslím, že pro začátek nikomu neuškodí si o coursingu něco přečíst, proč a jak se běhá, jak se hodnotí, co za enormní úsilí musí při běhu pes vydat atd. Pak by měl majitel zkoušit, jestli to psa bude bavit, i to má svá pravidla, například začátečník by nikdy neměl začít běhat se zkušeným psem, protože by se naučil běhat za psem, a ne za střapcem. Dále by měl psovci dopřát dostatek fyzické aktivity, aby byl na takovou zátěž opravdu dobře připraven. Pokud se rozhodne se psem závodit, měl by si dát největší pozor na svá očekávání. Coursing by měl být zábavou pro psa, a ne aktivitou, při které si bude napravovat sebevědomí majitel. Vyhrávat je fajn, ale mnohem lepsí je, když pes doběhne do cíle radostný a zdravý.

Maria Steinerová ■
Foto: archiv I. Tiché